



CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

CIRCULAR N.º 104

OCBRE-DICBRE. 1961

PORTADA:

RUTAS BLANCAS

DEL MATERHORN (CERVINO)

Fotografía de Jaime Fabrés



CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

CIRCULAR N.º 104

OCBRE-DICBRE. 1961

Fi d'any

Si en la vida dels homes el pas dels anys és més aviat un avís de terme i estació d'arribada, pel "Centre" i, en general, per totes les institucions, el volar del temps pot significar l'enriquiment de vitalitat i, per tant, de retorn a una plenitud de forces, de joventut.

Això, a la condició de saber administrar el capital de l'experiència, conservar la suma del prestigi i cuidar l'us de tots els seus millors elements. En el balanç que el final del calendari de 1961 exigeix, el "Centre", despegat del primer cinquantenari de la seva existència, mira l'interessant camí a recórrer que se li obra al davant.

La ruta futura s'obre davant nostre, l'excursió s'apareix d'interès superior, l'ascensió a la llunyana muntanya del centenari exigeix bon guia, molta col·laboració i tots els entusiasmes.

Que aquesta fita de l'any sigui per a tots els nostres socis i amics motiu d'esperança per a encetar el nou 1962, amb totes les benaurances que de bona voluntat els desitgem.

El Cervín o Materhorn

A tres anys vista, jo no intentaré pas descriure amb detall aquesta ascensió famosa, i si accedeixo a parlar-ne aquí és més aviat per a deixar en les planes del nostre butlletí un cert retrat d'aquest gegant dels Alps Suïssos, més que una crònica de les incidències de la nostra escalada i descens per la famosa aresta de Hornli, que, dit sigui de pas, no ofereix, en bones condicions, dificultats especials als muntanyencs entrenats.

El que compta del Cervín és l'atracció de la seva piràmide perfecta, el llençament ardit de les seves arestes regulars i afilades de més de dos mil metres i l'estar perfectament individualitzat de tot el que l'envolta. Un obelisc no s'aixeca més solitari en una plaça.

Al peu d'aquesta gegantesca fletxa de granit s'han vingut a descobrir varies generacions alpinistes de tot arreu. Abans del 1865 era l'emoció d'un terror sagrat. Després de la catàstrofe de la primera ascensió, començà la córrua dels qui sentien el desig vehement de pujar-hi. Aviat es complirà un segle de la peregrinació del Cervín. Charles Gos, el gran alpinista suís, ha escrit els capítols d'aquesta desfilada prodigiosa: savis, artistes, literats, poetes, prínceps i reis i papes, han vingut a pagar tribut d'admiració a aquesta piràmide de les piràmides.

La reina Victòria va intentar establir un reglament del Materhorn per a evitar pèrdues d'homes il·lustres a l'imperi britànic. L'estrany fenomen meteorològic de les tres grans creus de boira sobre el Cervín, el dia del drama, frapà la imaginació d'Europa entera, i en lloc d'apartar-se'n, els homes acudien en més gran nombre al peu d'aquest obelisc. L'ànima humana és tan complexa! Es la renovació permanent dels antics mites.

Una visita al museu de Zermatt, al costat del famós cementiri, us situarà en el clima psicològic d'aquesta muntanya. La vitrina del drama del Mont Cervín, és obsessionant: aquells rosaris, el breviari del reverend Hudson, les sabates causants de la primera relliscada, les cordes fatídiques, tot plegat fa posar pell de gallina.

Després la parada dels homes del Materhorn. Citem de memòria Whymper, Javelle, Tyndall, Carrel, Taugwalder, més tard els reis Albert de Bèlgica i Ferran de Bulgària, el príncep Chichibu del Japó, el gran violinista Ribaupierre, que l'any 1916 va interpretar Bach al cim! Pius XI, Guido Rey, el general Montgomery, Churchill... Posteriorment, entren en escena els "durs" de l'alpinisme acrobàtic, i es posen de moda les parets nord i est del Cervín, entrant en l'època del duralumini.

Però tot això correspon a la muntanya vista de baix estant.

* * *

La primera vegada que vaig veure el Cervín en ple hivern, cuirassat de neu i glaç de baix a dalt, vaig saludar-lo amb el mateix respecte que si estigués davant d'un monstre sagrat. Però sis anys més tard, amb la meva esposa i un guia de Saas-Fee, pujàvem lentament pel camí muleter, que del Llac Negre puja al Refugi de Hornli, al peu de la gran aresta.

La cosa ja no tenia remei, la primera visió havia treballat bé, i anàvem a fer tots els números clàssics: l'espera impacient del bon temps en el refugi, la vista inquietant, entre boires sinistres i tronades, de llenques de les arestes nevades de fresc, la vetilla dels dubtes, i per fi, la matinada del bon temps, els crits dels guies, el te calent al menjador i, tot seguit, les cordades arrapant-se de mans i peus a l'aresta, sota un cel tatxonat d'estrelles.

No sé si és més bonic de fer l'ascensió o recordar-ne els detalls. (Tinc un amic que diu que no comença a divertir-se fins que es troba de nou a casa seva. Hi ha quelcom d'exacte en aquesta idea.) L'alba puntejant sobre els massissos tirolesos, el primer raig de sol sobre les neus del Mont Rosa, i el teclejar seguit de mans i peus sobre les roques de granit de la piràmide.

Escalada constant, noble, quasi sempre ben segura, pel vessant est, fins als 4.000 metres de la Cabana Solvay, pels pendents glaçats de l'Espatlla, més tard i els delicats passos de les cadenes i les cordes fixes.

Amb el Materhorn passa igual com en aquella muntanya de què parla el Dant en la "Divina Comèdia":

*"...que de baix sembla difícil
i com més l'home s'enfila
menys pena s'experimenta",*

i és per això que jo voldria recomanar-ne l'ascensió a tots els meus amics muntanyencs que no passen dels seixanta anys. Perquè podreu trobar ascensions més difícils, escalades més divertides, però no trobareu enlloc una emoció com la de les arestes del Cervín, ni panorama més suggestiu sota mateix de les vostres plantes.

Amb guia o sense, segons les preparacions de cadascú, l'important és peregrinar a l'agulla gòtica de la catedral de l'alpinisme. I desitjo als qui hi pugin, una hora tan plena de glòria i de calma com la que hi trobarem, per a saborejar aquella aresta final de neu, aquell món d'estimbats i de glaciers.

I en retornar de nou al refugi, davant el màgic espectacle dels colors de la posta sobre els blancs cims que fan la corona de Zermatt, que pogueu regraciar a la Providència d'haver-vos permès arribar al front altiu d'aquest gran príncep dels Alps que s'anomena el Materhorn, la més bella muntanya d'Europa.

J. Fabrés i Amorós

El Delta de l'Ebre

Tota la bellesa i esplendor del Delta de l'Ebre ens fou permès admirar, i en el curs d'una excursió que començada en el poble ric i ple de vida d'Amposta acabà en el desert quasi mineral de les Soles, passant ran de la verdor de l'horta de S. Jaume d'Enveja i els blaus aiguamolls dels arrossars de Buda, fins que l'ocre i el groc de les dunes ens dominaren sobre tots els colors al peu de l'inútil far que havia assenyalat la terra ferma.

A primeres hores del matí agafàrem la destartalada barca, quan la vida es desvetlla a totes les vores del riu que quietament deixa lliscar les aigües opaques amb una marxa imperceptible. Per sobre d'elles s'estenia una calitja fina, sols trencada per eixams de gavines que enfonsaven els becs famolencs en l'aigua per a tornar a aixecar-se ràpidament lluint les blanques ales amb el bes dels primers raigs de sol. Quan el barquer aconseguí engegar el motor la barca sense presses, calmosament, deixà els corpulents plàtans de la plaça vora riu i el soroll que ofegava els xiscles dels pardals ja no ens deixà en tot el dia.

Els "navegants" descobrirem el riu en la seva gran amplada. A banda i banda s'aixecaven fumeroles de les cases invisibles, velades per l'exuberant vegetació de la ribera; aigües amunt la mirada es posà en les muntanyes que es drecen al fons; els ports de Becut amb el Caro altiu, el Montsià a ponent i les serres de Cardó a l'altre costat tanquen el semicercle que àrdidament avança cap al mar i la verdor de les terres de conreu s'estén per tot on abarca la vista partides per l'ample impuls del riu.

Passàrem solcant les aigües pel mig del corrent. De quan en quan com un llampec ens sorprenia el salt d'una llissera i en acostar-nos als joncars i bogues per fer una curta parada en l'embarcador de Jesús i Maria s'endevinava el bellugueig d'una anguila escorrent-se per les fangoses riberes i mentres, el pontó que fa de nexa a la carretera, enrollava la corda i amb l'abigarrada càrrega de gent i bestiar (senyoretetes alemanyes amb shorts estilitzats, motoristes que deuriem tenir pressa, perquè conservaven els motors de les màquines en marxa, homes amb bicicletes i eines de treball, un carro, uns porcs i dues cabres), navegava serenament sense torbar la pau del lloc i del moment i sumergint més de la meitat de la seva estructura en la profunda tranquil·litat del riu.

Desembarcàrem per a fer una curta visita a l'illa de Buda, doncs ens va atraure l'aspecte tropical del petit tros de terra, amb les elegants palmeres i les blanques cases de palla i fang reflexades en l'aigua dels arrossars que bullien de gent coberts amb amples barrets i que tot cantant, deixaven clavat en els solcs fangosos el planter de l'arròs mentre el sol provocava un magnífic desbordament de colors sota un cel puríssim.

Tot estava inundat de llum i l'aigua corria mansa, per entre llargues files d'àlbers, arrossegant amb sa cursa restes de totes les terres vivificades al seu pas; feia calor encara que l'aire procedent del mar a intervals bufava fort i aleshores empenyia terres endins el perfum de les algues recordant la platja i la frescor del bany; uns ànecs selvatges volaren calurosos fins a esvair-se en la calitja del llunyà horitzó; els arbres, salzes, pollancs, eucaliptus, àlbers dels que escapaven bandades d'ocells xiscladissos, s'anaven espaiant i la seva fina silueta a través de la qual es veia el cel era seguida per la de les barraques de pescadors totes bastides amb palla d'arròs i col·locades tan a ran d'aigua que a l'hora baixa es reflexaven en el vell riu. El mar ja era pròxim; a babor i estribor s'estenia un paisatge desèrtic, horitzontal, sols tren-

cada aquesta línia per les ondulacions de les dunes, la toça verda d'alguns tamarins i bandades immenses de gavines apoiant les ridícules potes en bancs de sorra sumergits. Amb un esverament desproporcionat aixecaven el vol si la barca buscant la profunditat necessària, s'acostava als punts de reunió dels ocells cridaders. La reverberació del sol feia resplendir el mar cada vegada més pròxim, estès als peus de la colossal torre del far on pel costat esquerre s'obria una de les goles vers el mar lliure, i ja desde allí sentírem el murmurí de les ones en trencar en l'ampla faixa de sorra que per ambdós costats de la barca cada vegada teníem més a prop. Les onades es desfeien a dreta i esquerra formant blanques escumes i el soroll augmentà a mida que el pas s'anava estrenyent, també l'agitació de l'aigua era més forta, fent bambolear la barca d'una manera escandalosa, en el punt difícilment precisable on s'uneixen el riu i el mar anà decreixent a mida que ens allunyàvem d'aquest lloc i el canal era més ample i l'escuma del trencall va desaparèixer de la nostra vista; estàvem ja en el mar.

De retorn ens va sorprendre la serenitat de l'hora baixa amb el sol que es fonia rera els Ports de Beceit. El paisatge s'endormiscava amb cançons de granotes, els grills també s'apuntaren a la simfonia nocturna i a popa la lluna, com una estela de la barca, inundava el delta amb pàlida claror.

M. A.

SECRETARIA

Tarjetas F.E.M.

Los señores socios interesados en poseer la tarjeta de la F.E.M., correspondiente al año 1962, se servirán pasar por Secretaría, de 8 a 9 de la noche.

Lotería de Navidad

Al igual que en años anteriores, la Sección de Alta Montaña de nuestra entidad ha adquirido Lotería del tradicional sorteo de Navidad, con el número 46.806.

Los señores socios interesados en obtener alguna participación se servirán pasar por Secretaría, de 8 a 9.

Cruz Roja Española

Nuestra Sociedad se ha adherido a la Delegación Local de la Cruz Roja Española como socio colectivo, para que en el caso de accidente de montaña de alguno de nuestros asociados tengamos facilidades para su traslado a Tarrasa.

Obito

El 17 de octubre pasado dejó de existir don Antonio Oliver, uno de nuestros socios que trabajaba en un excursionismo popular. Descanse en paz. El Centro le recordará. A su madre nuestro más profundo sentimiento.

SECCION DE MINERALOGIA Y PETROGRAFIA

En lo que va de año han pasado a engrosar la colección correspondiente una serie de minerales nuevos, de diversas procedencias, algunos de ellos pedidos directamente a empresas mineras de nuestro país.

De las minas de La Soterraña, S. A., de Pola de Lena (Asturias), previa petición, se recibieron en el mes de enero los siguientes: a) Cinabrio, masa, con algo de rejalgar. b) Rejalgar, masa. Ambos de la mina La Soterraña, Parroquia de Muñón Cintero, concejo de Pola de Lena.

De la Real Compañía Asturiana de Minas, dependencia de Guipúzcoa, en Rentería, se recibieron en el mes de marzo, también a petición, los siguientes: a) Siderita espática en masa. b) Baritina, masa cristalina. c) Fluorina en masa. d) Galena, todos de sus minas de Arditurri, en Oyarzún.

De la misma Compañía y dependencia de Santander, en Torrelavega, se recibieron en mayo los siguientes: a) Blenda acaramelada, de la mina "Demasia a Aliva", Camaleño, partido de Potes. b) Smithsonita (Calamina de los mineros), de las minas de Udias (Jufresno). c) Hidrocincita, masa blanca, de las mismas minas.

Otros minerales entrados: a) Autunita, pequeños cristales micáceos impregnando granito alterado, de El Castillejo (Cáceres), donativo del señor Vicente Sos Baynat, de Mérida. La autunita es uno de los minerales importantes de uranio. b) Limonita (hematites parda), de Alcoroches (Guadalajara), donativo del socio señor Eduardo Noguera, de nuestra ciudad. c) Turmalina chorlo, sobre pegmatita, de San Pedro Mártir, Barcelona, donativo del socio señor Ramón Brumós.

CRONICA

SEPTIEMBRE

Viernes, día 15

A las 10'30 de la noche tuvo lugar el reparto de premios del XXVI Salón de Fotografía y VI de Montaña, en la que recogieron sus correspondientes laureles destacados aficionados al arte fotográfico, ante el aplauso unánime de la concurrencia.

A continuación, para completar la velada, se proyectaron unas diapositivas en color de una escalada en "Els Encantats" y el reportaje del salvamento de un consocio accidentado en la región de "Els Biciberris", en el que colaboró activamente un equipo de socorro de nuestra entidad.

Domingo, día 17

En este día se efectuó una excursión cultural a Manresa, en la que estaba anunciada la visita al Centro Excursionista de Bages, la Santa Cova, la Seo y San Juan de Dios. De estas proyectadas visitas se anuló por inconvenientes de última hora la del Centro Excursionista de Bages. Las demás se realizaron con toda normalidad, y los numerosos asistentes, casi todos asiduos concurrentes a estas interesantes visitas, escucharon las explicaciones referentes a los lugares visitados con gran interés.

OCTUBRE

Viernes, día 6

Se proyectaron las diapositivas del "Campament de Vacances" 1961, que los autores comentaron debidamente. Todas ellas de las

regiones Ratera-Amitges, que es en donde se instaló el campamento y se realizaron las diversas excursiones y escaladas de los acampadores. Debido a las muchas peticiones, esta sesión fué repetida el domingo día 22 de este mes.

Días 13, 20 y 27

En estos días fué realizado el esperado "I Cursillo de Meteorología", en el que don Jaime Martín, conocido popularmente por "el vigía del tiempo", nos enteró de todos los más interesantes fenómenos atmosféricos. Desarrollado en tres sesiones, mantuvo su interés a lo largo de todas ellas, y el mayor testimonio del éxito alcanzado es lleno total de nuestro salón de actos y los entusiastas aplausos con los que fué premiado el conferenciante.

Domingo, días 29-10, 5-11, 19-11 y 25 y 26-11

Hacia ya tiempo que era esperado el "I Curset d'Espeleologia". Los aficionados a este sugestivo apartado montaño han crecido en consideración en nuestro Centro. Así, pues, y organizado por la Sección de Alta Montaña, tiene lugar (a la hora de escribir la presente crónica aún no ha concluido) el cursillo de Espeleología. La cantidad de aficionados anotados en la hoja de inscripción apunta un gran éxito en este I Cursillo, del que creemos que será precedente para otros sucesivos cada año, como sucedió antaño con el de Escalada.

Los descensos que se efectuarán serán seguramente los de Avenc del Daví, Avenc de Castellsapera y Avenc de l'Espluga.

NOVIEMBRE

Viernes, día 3

Se proyectó una sesión de diapositivas con el título "Vacances amb Volkswagen", con vistas de un itinerario bellísimo, principalmente de Bernina-Cevadall y Dolomitas de Brenka. Esta sesión, que mereció unánimes elogios, fué comentada por sus autores.

Sábado y domingo, días 4 y 5

El tradicional "Campament de Tardor" se instaló en Coll d'Eres, y como siempre nuestros acampadores se trasladaron en número considerable al bello paraje designado por la Sección organizadora.

Domingo, día 5

Los aficionados a las matinales culturales de la entidad tuvieron ocasión de deleitarse esta vez con la visita al museo arqueológico del Parque de Montjuich. Como es costumbre, fué seguida la visita con gran interés, y las explicaciones y anécdotas con relación a la visita fueron muy comentadas.

Son sumamente loables estas visitas o excursiones, pues además que cuentan con un público asistente adicto, elevan considerablemente el nivel cultural y artístico que el Centro Excursionista ya goza.

SECCION DE ESQUI**Tarjetas de federado**

Los señores socios que deseen obtener la tarjeta de federado pueden pasar por Secretaría de 8 a 9, donde se les tramitará oportunamente.

Refugio de La Solana

Superadas las dificultades surgidas con motivo del incendio que la temporada pasada sufrió nuestro refugio, juntamente con el hotel del mismo nombre, este año podrá utilizarse normalmente el mencionado refugio. Los socios que se interesen para ello pueden pasar por Secretaria de 8 a 9 de la noche, donde serán informados.



SECCION ALTA MONTAÑA (S. A. M.)

Esquí de muntanya

"Aquell qui veu la muntanya en una mateixa època, no en coneix més que un sol aspecte."

Dins de l'excursionisme, alguna forma de practicar-lo no requereix preparació especial. En canvi, d'altres com l'escalada o l'esquí de muntanya, cal tenir uns coneixements bàsics i unes aptituds, o bé pràctiques, quan menys.

Mentres que en l'escalada, per aquell qui és conscient, la mateixa muntanya amb l'evident dificultat s'oposa ja a l'ascensió, és a dir, a la pràctica, tenim que en l'esquí juguen uns factors diferents d'oposició, perquè si donem per descomptat que no podem anar a la muntanya a l'hivern si no sabem d'esquiar, entenem també que no n'hi ha prou, a vegades, en saber baixar per les pistes d'esquí de Núria o la Molina. I és precisament entre aquests últims on es donen més desenganys, quan la muntanya posa alguna dificultat inesperada; perquè és evident que tots nosaltres anem a la muntanya per a disfrutar-la, àdhuc en els casos en què ens plantejem la resolució d'algun problema. D'aquí que alguns muntanyencs es desinteressin, vulguin ignorar la muntanya a l'hivern.

A més, és a ulls vistos, que l'increment de practicants del deport de l'esquí, en la nostra ciutat, ha estat considerable, ajudat possiblement per la facilitat dels bons mitjans de desplaçament de què disposem des de fa uns anys. No obstant, aquesta gran massa, hem observat que ha quedat podríem dir estancada a la pràctica de l'esquí de pista, possiblement per la facilitat dels mitjans mecànics d'ascensió de les pistes, i alguns també per desconeixement de la bellesa que la muntanya guarda a l'hivern, en no tenir ocasió apropiada per a anar-hi.

Una vegada més hem de dir que l'esquí de pista és a l'esquí de muntanya, allò que el solfeig és a les grans partitures.

Així és, com, creient arribada l'hora en el nostre CENTRE de fer obra positiva encaminada a donar a conèixer la muntanya a l'hivern, ens veiem obligats moralment, i ens és plaent, de fer extensius uns coneixement bàsics per a la pràctica de l'esquí de muntanya junt amb alguna excursió o travessa —segons programa a part— on comptem veure-hi un bon estol d'aimants de la muntanya.

No hem d'enganyar, tampoc; la pràctica de l'esquí de muntanya és dura. No obstant, hi ha un però, i aquest pesa més, dóna molta major satisfacció que l'esforç que exigeix.

Coneixereu la muntanya engalanada amb les més belles vestidures. Quan sereu més amunt del bosc i dels dominis de la vegetació que a l'estiu la regala, descobrireu un nou món, perquè no hi trobareu el pedregam més que en les arestes afinades o en les allisades parets; el blanc mantell de la neu, cobrint la muntanya, la torna dolça i suau, l'omple de vida.

Aprendreu a veure la muntanya amb unes formes diferents; fareu l'ascensió d'un cim, amb la visió dels ondulats pendents, o remuntareu una vall enyorant ser dalt el coll per a descobrir la pista que s'obrirà sota vostre, tot pensant ja amb l'esquí de descens, amb la devallada que us espera.

Arribada l'hora del descens, hom no té espera. Com a infants us deixareu portar pel cor. Hom acaba de posar-se els esquís als peus i amb un sol i fondo respir es sent alleugerit i ja devalla.

¡Ah, quina delícia és fer l'esquí de muntanya!

En la neu verge, els rastres dels esquís queden com una signatura del molt que hom disfruta de l'esquiada.

Quan la neu és bona i el pendent hi ajuda, a hom no li importa res més que esquiar; deixa de sentir-se presoner, podriem dir aclaparat per la muntanya de tant esforç com exigeix d'ordinari, i convertint en ales els esquís, a frec per la muntanya la ressegueix d'ací d'allà. La muntanya —amb els seus pendents—, la neu i els esquís, es converteixen en una joguina que ens fa creure per uns moments, posseïts d'unes aptituds insospitades.

SECCIO D'ALTA MUNTANYA

SECCIO D'ESQUI

SECCIÓN JUVENIL**L'excursionisme com a passió?**

Voldria que aquest escrit anés dirigit a tots aquells qui segurament no llegeixen el butlletí, puix que crec que són aquests els qui els convé més, tenint en compte que de cap manera voldria personalitzar ningú ni qualsevol societat o centre, però si indirectament a totes les societats a les quals hi hagi elements de caràcter passional amb qualsevol altra activitat que podria no ser molt bé l'excursionisme.

L'excursionisme passional? Heus ací una pregunta que per a molts els semblarà ridícula, però que crec del tot necessària cercar-li una opinió degut a l'estat actual de molts fets que es succeeixen a tot arreu, i que s'atribueix a la irresponsabilitat de la joventut. Veiem que totes les societats estan mancades de joves responsables per a suplir llurs càrrecs.

Tots sabem que en una societat hi ha l'associat actiu i el que diríem l'associat passiu. Certament i en el cas nostre, el passiu diríem que és el qui només ve al Centre per a fer excursionisme sense tenir en compte els altres valors culturals dels quals també disposa l'Entitat. Sí, són uns associats que "temporalment" s'han donat al Centre, perquè per sobre d'ells tenien la passió de l'excursionisme, però quan aquest per qualsevol obligació no pot realitzar-se, no els queda res més per a suplir-la. La passió ha desaparegut i amb ella un soci que si a part d'allò passional és preocupat per a tenir una altra formació, podria molt bé formar actiu dins el Centre, ja que aquest el necessita i la ciutat també.

Quants nois hem vist que abans sempre estaven en el Centre i ara perquè tenen altres "responsabilitats" comptades vegades se'ls veu? Només han rebut de la societat, però ells què han donat quan l'Entitat moralment els ha demanat? Crec que en aquest acte d'egoisme convindria que tots hi penséssim, si és que de veritat estimem un xic el Centre.

L'excursionisme, i fent referència al meu anterior escrit, pot tornar-se constructiu o destructiu. Aquells qui en fer excursions a la muntanya no hi veuen res més que el sol fet de passar el diumenge, no són excursionistes.

L'excursionista no solament ha d'ésser a la muntanya, sinó a tot arreu allà on ell està. Que sàpiga que amb la natura hi ha alguna altra cosa més que plaer. Que vegi que davant d'aquesta perfecció té una responsabilitat. Que de la mateixa forma que en rep també ha de donar.

Per això el nostre mal és ésser solament excursionistes passius.

RICARD ALEGRE

ACTIVIDADES

Dentro de las actividades que nuestra Sección va desarrollando cabe destacar el Cursillo para Bomberos Voluntarios, que con tanto entusiasmo se desarrolló en nuestro Centro, en combinación con la Diputación Provincial de Barcelona. Nuestra Sección cuenta ya con un buen número de bomberos socorristas, para que en un caso de necesidad puedan actuar voluntariamente con los conocimientos y prácticas aprendidas como cualquier practicante.

Las técnicas comprendieron: primeros auxilios, respiración artificial, extintores, incendios forestales, accidentes, etc., acompañadas con la proyección de un film francés que puso de relieve todas las enseñanzas aprendidas. Es decir, todo lo que requiere la presencia de personas socorristas.

Nuestra Sección, representada por el Centro, formando un equipo aparte, voluntariamente podrá actuar previa presentación del carnet que se les libró por personas capacitadas después de un detenido examen.

Nuestro agradecimiento en este cursillo al señor Artigues, que tan amablemente nos dejó sus clases para el examen psicotécnico y examen final.

ESCALADA

- Día 3 de septiembre. — *Les Castellases*: M. Campos, J. Escolá y Juli.
- Día 10 de septiembre. — *Escalada colectiva a La Torta, "Montserrat"*: Sra. T. Felip de Vives, Srta. E. Dalmases, M. Campos, A. Sanagustín, J. Vives, J. M.^a Soler, J. Escolá, J. Carreras y J. Galofré.
- Día 17 de septiembre. — *Pedraforca, "Via Pani"*: A. Vancells, L. Vancells, A. Sanahuja y B. Pineda.
- Día 17 de septiembre. — *Vall de Fresser, "Pirineus", "Gegant"*: I absoluta per D. Feiner, M. Campos y J. Escolá.
Ficha técnica: Altitud 30 m.; material empleado 1 cuerda 40 m. y 2 pitones.
Directísima desde el collet D, 4.º grado superior.
- Día 24 septiembre. — *Vall de Fresser, "La Filigrana"*: I absoluta per D. Feiner y J. Tintoré.
Ficha técnica: Altitud 20 m.; material empleado 1 escarpa, 1 pitón y 1 cuerda 40 m. D, 4.º grado superior.
- Día 15 octubre. — *Areste dels Cavalls*: F. Font y B. Pineda.
- Día 15 octubre. — *Escalada colectiva "Germana Petita i Gran", "Sots del Bach"*: Srtas. E. Dalmases, M. Dalmases, M.^a A. Nogués, J. M.^a Serrano, F. Ullés, J. Escolá y Juli.
- Día 29 octubre. — *"Cavall de la Vall"*: J. M.^a Serrano, J. Escolá y Juli.
- Día 29 octubre. — *"Germana Gran i Roca Plana", "Sots del Bach", "Per L'Aresta"*: D. Feiner y A. Sanagustín.
- Día 12 noviembre. — *Escalada colectiva al "Esquirol"*, con un total de 11 componentes, entre ellos las Srtas. E. Dalmases, M. Dalmases y M.^a A. Nogués.

ESPELEOLOGIA

- Día 27 agosto. — *Avenc de la Codoleda*: L. Andreu, M. Font y J. A. López.
- Día 3 de septiembre. — *Avenc de Castellsapera*: L. Andreu, M. Font y J. A. López.
- Día 17 de septiembre. — *Avenc del Club*: L. Arch, F. Bellots, L. Andreu y J. A. López.
- Día 24 de septiembre. — *Avenc de la Coma*: L. Andreu, M. Font y J. A. López.

Excursiones

Chamonix, Refugio de Alberto I, Aiguille de Tour, Aiguille Fourche, Tres Colls, Chamonix, Aiguille de Goté, Montblanch y Chamonix: Mosén J. Bach y B. Pineda.

Días 13, 14 y 15 de agosto. — Benasque, Pico de Baticuellas, R. Estós, Posets, Gours Blancs: R. Armengol, J. Orrit y B. Pineda.

Días 7 y 8 de octubre. — Excursión a la Vall de Bohí, Estany Negre, Refugio Ventosa: A. Sanagustín, J. García y D. Feiner.

Día 21 de octubre. — Excursión nocturna a Montserrat, con la participación de 47 asociados (S.A.M.).

Días 4 y 5 de noviembre. — "Campament de tardor" a Coll d'Eres. Tiendas instaladas, 6; participantes, 20 asociados (S.A.M.).

Días 24 y 25 de junio. — Maranges, refugio dels Engorcs, portella de Maranges, travesía integral del "Marfaig", Puigpedrós y lagos de Malniu, por A. Sanagustín y J. Jorba.

Vacaciones julio. — *Alpes italo-suizos*: Pontresina, Valle y circo de Roseg, cabana Tshierva, paso Bernina, Sta. Catarina de Valfurva, cabana Cassati, pico del Cevedale.

Madona de Campiglio, refugio Graffer, cima del Grosté, refugio Tukett, refugio Brentei, Vallesinella, Pinzolo, por J. María Arias y José Jorba.

Día 21 octubre. — Acampada a Coll Cardús: Sección Juvenil.

Día 29 octubre. — Visita cultural a los barrios de la ciudad: Sección Juvenil.

Día 29 octubre. — Excursión a Bella Terra: Sección Juvenil.

Día 5 noviembre. — La Floresta y Tibidabo: Sección Juvenil.

Día 5 noviembre. — Acampada al Guitart: Sección Juvenil.

Día 12 noviembre. — Font de l'Hospici y Sant Salvador de les Espases: Sección Juvenil.

Días 28 y 29 noviembre. — Guardiola de Berga, Sant Julià de Cerdanyola, Sot de la Clusa, Serrer de Catllaràs, Plà del Oni, Puiglluent, Santa Eugenia, Rasos de Tubau, Sant Marc d'Estiula, Sant Quintí de Puigrodón y Campdevanó: R. Caballé, Ll. Padró, R. Tutusaus y J. Sánchez.

Greixa, cim de Roques Altes de Moixaró, coll de Font Moixaró, ref. Sant Jordi de la Font del Faig, Greixa: Prat, Masip, Garriga y M. Planchat.

DECORACIÓN

ELLSA

Nicolás Talló, 65

Teléfs. 3624 - 4341

ESQUIS

ALTIMIRA

ACCESORIOS y REPARACIONES DE TODAS CLASES - SERVICIO DE ALQUILER,
PUPILAJE y LACAJE - SURTIDO DE ESQUIS ECONOMICOS, POR ENCARGO

VENTA DE MATERIAL ATTENHOFER
ESQUIS - BASTONES - FIJACIONES

Ctra. Moncada, 59 - Teléfono 5076

TARRASA

DEPORTES ALPINOS

Les ofrece el mejor material a los precios más asequibles en

MONTAÑA, CAMPING, ESQUI, TENIS Y HOCKEY

CONSULTE PRECIOS

Rutlla, 31 - Tel. 4069 - TARRASA

FOTOS

f r a n c i n o

Plaza España, 13

Teléfono 2833

T A R R A S A